

Sygn. akt **XXVI GC 177/12** sprostowany wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 22 V 14 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR del. Karolina Toczyńska</i>
Protokolant:	Karolina Wygryz

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w W.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w C.**

o zapłatę kwoty (...) zł

1. uchyła nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 15 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt X GNc 203/11 w części:

a) co do kwoty (...) zł wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty i powództwo w tym zakresie oddała,

b) w zakresie kosztów postępowania i zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w C. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w W. kwotę (...) zł (.) tytułem zwrotu kosztów procesu,

2. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 15 lipca 2011r.

oraz

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w W.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w C.**

o zapłatę kwoty (...) zł

3. oddała powództwo,

4. zasądza od powoda (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w C. kwotę (...) zł ((...)) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę (...) zł ((...)) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt XXVI GC 177/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 kwietnia 2011 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej: (...)) lub (...) sp. z o.o.) domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w

P. (dalej: (...) lub (...) sp. z o.o.) kwoty (...) zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty (...) zł od dnia 14 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty (...) zł od dnia 15 lutego 2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że łączyła ją z pozwanym umowa z dnia 25 stycznia 2009 roku o realizację projektu/współpraca w organizacji szkoleń, zawarta na okres od dnia 1 lutego 2009 roku do dnia 31 stycznia 2012 roku. Na podstawie tej umowy pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda wynagrodzenia miesięcznego do kwoty (...) zł oraz podatek VAT. W praktyce pozwany płacił powodowi co miesiąc ryczałt w wysokości (...) zł oraz podatek VAT. Współpraca stron przebiegała pomyślnie w oparciu o ustne, najczęściej telefoniczne ustalenia stron przez cały rok 2009. Powód podniósł, iż pozwany nie dokonał płatności wynikającej ze zbiorczej faktury VAT nr (...) w dniu 30 grudnia 2010 roku wystawionej zgodnie z prośbą pozwanego za cały rok 2010, obejmującej na kwotę (...) zł oraz z faktury VAT nr (...) z dnia 31 stycznia 2011 roku. Sprawa prowadzona była pod sygnaturą XXVI GC 177/12 (pozew - k. 3-5).

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 maja 2011 roku (data nadania w urzędzie pocztowym) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że umowa o realizację projektu łącząca strony nie zawierała postanowień, które uzasadniałyby przyjęcie, że powodowi od pozwanego należał się ryczałt w wysokości (...) zł miesięcznie plus VAT, czyli określona kwota niezależnie od tego czy powód wykonał jakiegokolwiek usługi. Ponadto pozwany podniósł, iż powód nie wykonał usług wskazanych w fakturach VAT nr (...), tj. nie przeprowadził (...) szkoleń, zgodnie z § 2 ust. 1 umowy o realizację projektu (odpowieź na pozew – k. 55-58).

Pozwem z dnia 10 czerwca 2011 roku (data nadania w urzędzie pocztowym) powód (...) sp. z o.o. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) sp. z o.o. kwoty (...) zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że łączyła ją z pozwanym umowa najmu aparatury medycznej z dnia 25 stycznia 2009 roku oraz umowa realizacji projektu z dnia 25 stycznia 2009 roku. Zdaniem powoda druga umowa wynikała z pierwszej i w jej ramach strona powodowa zobowiązana była dokonywać określonych czynności związanych z aparaturą medyczną będącą przedmiotem najmu umowy pierwszej. Oświadczeniem woli z dnia 31 marca 2011 roku strona pozwana rozwiązała powyższe umowy. W związku z tym powód wezwał pozwanego do spełnienia różnych świadczeń wynikających z umów, m.in. do zapłaty kwoty (...)zł plus VAT, tj. (...) zł, tytułem kary umownej za wcześniejsze rozwiązanie umowy, zgodnie z § 5 ust. 2 umowy o realizację projektu. Świadczenie to nie zostało przez pozwanego spełnione. Sprawa zawisła pod sygnaturą akt X GC 261/11 (pozew – k. 3-5 akt sprawy o sygn. X GC 261/11).

W dniu 15 lipca 2011 roku został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty – k. 57).

W dniu 25 sierpnia 2011 roku pozwany wniósł zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że brak podstaw do domagania się przez powoda kary umownej z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy o realizację projektu, ponieważ pozwany wypowiedział jedynie umowę najmu aparatury medycznej, która nie zawierała zastrzeżenia o karze umownej. Niezależnie od powyższego pozwany zakwestionował okoliczność doliczenia do kary umownej podatku VAT. Wskazał również, że nawet jeśli uznać, że doszło do wypowiedzenia umowy o realizację projektu, to nastąpiło to z ważnych powodów, tj. utraty zaufania, zatem kara umowna się nie należy. Z ostrożności procesowej wniósł jednak o miarkowanie kary umownej, jako wygórowanej (odpowieź na pozew w sprawie o sygn. X GC 261/11 – k. 68-80).

W dalszym toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska .

Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2013 roku sprawy prowadzone pod sygnaturą akt XXVI GC 177/12 oraz X GC 261/11 zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (postanowienia – k. 213).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 stycznia 2009 roku (...) sp. z o.o. zawarł z (...) sp. z o.o. dwie umowy: **o realizację projektu/współpraca w organizacji szkoleń** oraz **najmu aparatury medycznej**. Obydwie umowy zawarte zostały na okres od dnia 1 lutego 2009 roku do dnia 31 stycznia 2012 roku.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 umowy **o realizację projektu**, (...) zobowiązał się w trakcie projektu do obsługi 300 szkoleń medycznych z zakresu USG prowadzonych na specjalistycznej aparaturze wynajętej przez (...) od (...) na podstawie odrębnej umowy najmu zawartej w W. dnia 25 stycznia 2009 roku. Na podstawie ust. 2 (...) zobowiązał się zapewnić na szkoleniach przenośne aparaty USG firmy (...) model (...) 2 sztuki. Koszty ubezpieczenia aparatów miał pokryć (...). (...) odbywały się w roku 2009 zgodnie z umową na 12 zestawach aparatów (...) (...) wraz z osprzętem. Pracownicy i aplikanci (...) zapewniali obsługę logistyczną i przewóz, montaż oraz ustawienie i kalibrację sprzętu. Dodatkowo dwa przenośne aparaty A. T. były również dostępne podczas szkoleń.

W § 3 umowy o realizację projektu (...) zobowiązał się w ramach projektu do zorganizowania lekarzy, którzy będą uczestnikami szkoleń obsługiwanych logistycznie przez (...).

Zgodnie z § 4 ust. 1 umowy o realizację projektu, miesięczny koszt z tytułu obsługi logistycznej projektu strony ustaliły na maksymalną wartość netto (...) zł + 22% VAT. Ostateczne rozliczenie usług następować miało kwartalnie w oparciu o zrealizowane czynności wskazane w harmonogramie szkoleń, który (...) miał dostarczyć (...) w ciągu 30 dni od podpisania niniejszej umowy (ust. 2).

Faktura za usługi miała być wystawiana kwartalnie na koniec miesiąca kończącego kwartał począwszy od marca 2009 roku. Pierwsza faktura obejmowała okres dwóch miesięcy (ust. 3). Zapłata za faktury następowała w terminie 14 dni od daty jej doręczenia do (...) na konto wskazane w tym dokumencie.

W świetle zaś § 5 ust. 1 umowy o realizację projektu, rozwiązanie umowy przez (...) nie mogło nastąpić wcześniej niż po upływie okresu 12 miesięcy od jej rozpoczęcia. W ust. 2 strony postanowiły, że w przypadku rozwiązania umowy o realizacji projektu przez (...) po upływie 12 miesięcy (...) zobowiązany będzie do zapłaty na rzecz (...) kwoty (...) zł netto + 22% VAT tytułem kary za wcześniejsze rozwiązanie umowy.

W § 7 ust. 1 umowy o realizację projektu, strony uzgodniły, iż umowa najmu, o której mowa w § 2 pkt 1, może zostać wypowiedziana po upływie 12 miesięcy jej obowiązywania przez (...) bez zachowania terminów wypowiedzenia, jeśli:

- a) awaria wynajętej aparatury spowodowała opóźnienie lub niemożliwość realizacji projektu lub
- b) (...) podejmie decyzję o odstąpieniu od realizacji projektu.

(umowa o realizację projektu – k. 23-25)

Zgodnie z § 1 ust. 1 **umowy najmu**, przedmiotem najmu jest oddanie w najem (...) 12 zestawów aparatów USG firmy (...) model (...) wraz z osprzętem. W § 4 ust. 1 umowy najmu, strony ustaliły, że (...) zobowiązuje się płacić miesięcznie (...) czynsz najmu w kwocie (...) zł + 22% VAT. Faktury za czynsz najmu będą wystawiane do 5 dni każdego miesiąca, począwszy od lutego 2009 roku (ust. 2). Zapłata za faktury następowała w terminie 14 dni od daty ich doręczenia na konto w niej wskazane (ust. 3). W umowie zastrzeżono, że po zapłacie ostatniej raty czynszu (...) przysługiwać będzie prawo pierwokupu przedmiotu najmu za równowartość kaucji, o której mowa w § 5 umowy najmu (ust. 4).

(umowa najmu aparatury medycznej – k. 18-21 akt o sygn. X GC 261/11).

Współpraca stron przebiegała pomyślnie przez cały 2009 rok. Polegała ona wówczas na tym, iż odbywały się szkolenia, organizowane na podstawie ustnych, najczęściej telefonicznych ustaleń, nie zaś na podstawie harmonogramu, gdyż nie został on przez (...) dostarczony, po czym (...) wystawiał co miesiąc fakturę VAT opiewającą na maksymalną kwotę wynagrodzenia określoną w § 4 umowy o realizację projektu. (...) zaś bez zastrzeżeń uiszczal należności wynikające z tych faktur. W 2009 roku strony przeprowadziły ok. 100 szkoleń, tj. 1/3 z przewidzianej na okres 3 lat liczby szkoleń.

(okoliczność bezsporna)

W roku 2010 nastąpiła zmiana w zarządzie (...). Wówczas pracownicy (...) zaczęli rekomendować zarządowi zakończenie projektu, tj. współpracy z (...), ponieważ od tego czasu zakres współpracy stron diametralnie zmalał. (...) zwrócił się do (...) z ustną prośbą o wystawienie jednej rocznej faktury VAT, opiewającej na kwotę wynagrodzenia stosowną do liczby przeprowadzonych przez (...) szkoleń. (...) przystał na prośbę i wystawił jedną roczną fakturę VAT opiewającą na kwotę 805.200 zł. W roku 2010 ilość szkoleń nie była tak duża jak w roku 2009. Nie wiadomo jednak jaka była ta ilość. W dniu 16 grudnia 2010 roku odbyło się spotkanie stron, na którym poddano pod rozagę możliwość zakończenia współpracy przez (...). Od tego czasu strony rozpoczęły negocjacje, które trwały od grudnia 2010 roku do marca 2011 roku. Negocjacje odbywały się głównie w formie pisemnej lub za pośrednictwem poczty elektronicznej, a także spotkań.

(korespondencja stron – k. 35-52; zeznania świadka I. P. – k. 167-170; zeznania świadka I. K. – k. 171- 172; zeznania świadka P. O. – k. 172-173; zeznania w charakterze strony pozwanej G. M. (1) – k. 187-189)

Oświadczeniem z dnia 31 marca 2011 roku (...) wypowiedział umowę najmu z dnia 25 stycznia 2009 roku, na podstawie § 7 pkt 1 b umowy o realizację projektu z dnia 25 stycznia 2009 roku, w związku z odstąpieniem przez niego od realizacji projektu, nie wskazując żadnej innej przyczyny odstąpienia.

(oświadczenie – k. 25 akt o sygn. X GC 261/11)

Pismem z dnia 14 marca 2011 roku (...) wezwał (...) do zapłaty kwoty (...) zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty oraz kwoty (...) zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lutego 2011 roku do dnia zapłaty. Pismem z dnia 13 maja 2011 roku (...) wezwał (...) do zapłaty kwoty (...) zł + VAT z tytułu kary umownej za wcześniejsze rozwiązanie przez (...) umowy o realizację projektu.

(pismo wraz z potwierdzeniem nadania – k. 22; pismo wraz z dowodem nadania – k. 29 akt o sygn. X GC 261/11)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów dołączonych do akt spraw połączonych, których ani autentyczność, ani treść nie były przez strony kwestionowane w toku procesu. Istotne, w zakresie określenia warunków współpracy stron i wzajemnych rozliczeń oraz okoliczności związanych z rozwiązaniem umowy, były umowy z dnia 25 stycznia 2009 roku o realizację projektu oraz najmu aparatury medycznej. Ich treść była jasna, logiczna i zrozumiała dla stron. Świadczy o tym przede wszystkim fakt, iż strony bez żadnych zastrzeżeń prowadziły współpracę przez cały rok 2009.

Sąd oparł swe ustalenia również na dowodach z zeznań świadków - I. P. (167-170), I. K. (k. 171- 172), P. O. (k. 172-173) oraz z zeznań w charakterze strony pozwanej G. M. (1) (k. 187-189). Treść ich zeznań korelowała z zebrany materiał dowodowy, w szczególności z umowami z dnia 25 stycznia 2009 roku o realizację projektu oraz najmu aparatury medycznej, a także z korespondencją stron. Zeznania wskazanych świadków były zbyt ogólne aby uznać je za wystarczające do przyjęcia, iż powód spełnił swe świadczenie na rzecz pozwanego w takim rozmiarze, w jakim żąda zapłaty wynagrodzenia. Żaden ze świadków nie był w stanie określić dokładnej liczby, daty, miejsca odbytych w 2010 roku szkoleń, choć bez wątplenia takowe miały miejsce. Nie była to jednak liczba, która została przewidziana w umowie o realizację projektu. Świadkowie dosyć lakonicznie zeznawali, że „w 2010 roku jakieś szkolenia były”. Natomiast reprezentant pozwanej (...) G. M. (2) nie uczestniczył ani w zawarciu, ani wykonywaniu umów, ani nawet nie składał oświadczenia o rozwiązaniu umów, jego zeznania wskazują jedynie na kontekst w jakim doszło do zakończenia współpracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo w połączonych sprawach XXVI GC 177/12 i X GC 261/11 (GNc 203/11) zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części, a mianowicie w zakresie kwoty netto kary umownej z ustawowymi odsetkami przyznanej nakazem

zapłaty z dnia 15 lipca 2011r. W pozostałym zakresie (w sprawie XXVI GC 177/12 w całości, a w sprawie X GC 261/11 w opisanym zakresie) powództwo zasługiwało na oddalenie.

Zasadne było zatem uchylene nakazu zapłaty z dnia 15 lipca 2011 roku w sprawie o sygn. akt X GNC 203/11 w części co do kwoty (...) zł wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty i oddalenie w tym zakresie powództwa, jako niezasadnego, a także utrzymanie nakazu zapłaty w pozostałej części w mocy.

Powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty (...) zł wraz z ustawowymi odsetkami. Na powyższą kwotę składa się kwota kary umownej w wysokości (...) zł, określona w § 5 ust. 2 umowy o realizację projektu oraz 23% podatek VAT. O ile Sąd uznał za zasadne żądanie kwoty kary umownej w wysokości (...) zł, o tyle niezasadne było żądanie od tej sumy podatku VAT.

Po pierwsze wskazać należy, iż oświadczeniem z dnia 31 marca 2010 roku pozwany odstąpił od umowy o realizację projektu, a także wypowiedział umowę najmu aparatury medycznej. W świetle postanowień obydwu umów łączących strony nie było bowiem możliwości wypowiedzenia umowy najmu bez odstąpienia od umowy o realizację projektu. Umowa o realizację projektu wprost wskazywała w § 7 ust.1, iż umowa najmu może być wypowiedziana tylko w dwóch przypadkach: gdy (...) podejmie decyzję o odstąpieniu od realizacji projektu lub w przypadku awarii wynajętej aparatury, która spowodowałaby opóźnienie lub niemożność realizacji projektu. Poza tym zarówno wykładnia logiczna, jak i językowa obydwu tych umów, które bez wątpienia się uzupełniały, nakazuje przyjęcie, iż nie byłoby możliwości wykonywania jednej umowy bez drugiej. W ocenie Sądu celem wskazanych umów było objęcie lekarzy szkoleniem w liczbie (...) spotkań na aparaturze, która była przedmiotem najmu. Wskazuje na to wprost § 3 ust. 1 umowy projektowej.

W wypowiedzeniu umowy (...) wyraźnie powołał się na odstąpienie od realizacji projektu, jako podstawę wypowiedzenia umowy najmu. Nie wskazał na żadne ewentualne ważne powody zakończenia współpracy, w szczególności nie miała miejsca utrata zaufania spowodowana obiektywnymi przyczynami.

Przeciwnie twierdzenia G. M. (2) przesłuchanego w charakterze strony pozwanej stoją w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności z treścią umów, zeznaniami świadków, którzy relacjonowali o rzeczywistym wykonywaniu projektu i rozumieniu zapisów oraz realizacji zawartych umów. Brak było też możliwości realizacji pozostałej liczby ok. 200 szkoleń przy zakończeniu umowy najmu i pozostawieniu jedynie 2 przenośnych urządzeń, które nie stanowiły wystarczającego zaplecza dla realizacji projektu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe również nie potwierdziło, iż jakiegokolwiek zdarzenia z okresu współpracy między stronami można uznać za powodujące utratę zaufania (...) do strony powodowej i uzasadniające natychmiastowe zakończenie współpracy bez wypowiedzenia umów i bez konsekwencji finansowych z uwagi na przedwczesne zakończenie projektu. Przeciwnie (...) nie zlecał szkoleń i rekomendował zakończenie współpracy z uwagi na wyczerpanie się formuły prowadzonego projektu, jednocześnie sam nie wskazywał na żadne sytuacje, które powodowały utratę zaufania do (...).

W § 5 ust. 2 umowy projektowej strony uzgodniły, że w przypadku rozwiązania umowy o realizację projektu przez (...) po upływie 12 miesięcy (...) zobowiązany będzie do zapłaty na rzecz (...) kwoty (...) zł netto + 22% VAT tytułem kary za wcześniejsze rozwiązanie umowy. W ocenie Sądu zastrzeżenie takie jest dopuszczalne i co do zasady skuteczne. Takie stanowisko wyraża również Sąd Najwyższy (wyrok SN z dnia 17 grudnia 2008 roku, I CSK 240/08, L., uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 6 listopada 2003 roku, III CZP 61/03). Kara umowna została zastrzeżona za przedwczesną w stosunku do ustaleń umownych stron rezygnację z prowadzenia projektu szkoleniowego. Zastrzeżenie kary umownej nastąpiło na wypadek odstąpienia od umowy, co niewątpliwie miało miejsce, wobec jasnego wypowiedzenia się co do tej kwestii w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy i powołaniu § 7 pkt 1 b. przyczyną wprowadzenia do umowy o prowadzenie projektu postanowienia o karze umownej był zamiar zabezpieczenia interesu (...) przez zryczałtowanie mu utraty zysku, jaki mógłby osiągnąć, gdyby umowa nie została wcześniej rozwiązana. Brak było jakichkolwiek podstaw do miarkowania wysokości kary umownej, która nie przekraczała w rażący sposób wysokości w sumie rocznego wynagrodzenia określonego w umowie. Do końca okresu, na który została zawarta umowa zostało

10 miesięcy od momentu złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu. Po podzieleniu kwoty netto 390 tys. przez dziesięć miesięcy otrzymujemy niespełna 39 tys. miesięcznie, podczas gdy regularne wynagrodzenie potencjalnie należne za świadczenie usług wynosiło zgodnie z umową (...) zł brutto ((...) zł netto), a więc około (...).

Jednakże niezasadne jest żądanie zasądzenia podatku od kwoty kary umownej. Pozostaje to bowiem w sprzeczności z przepisami prawa podatkowego, zgodnie z którymi zarówno odszkodowanie, jak i kara umowna nie podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT. W tym zakresie należy podzielić argumentację pozwanego i poglądy wyrażone w orzecznictwie m.in. WSA w Warszawie z dnia 1.04.2008r. (...) SA/WA (...), iż ze względu na fakt, że zarówno odszkodowania jak i kary umowne nie będą bezpośrednio wiązać się z żadną czynnością mającą charakter świadczenia ze strony podmiotu zobowiązanego do takiego zadośćuczynienia, tym samym nie jest możliwe ich opodatkowanie podatkiem VAT. Skoro kara umowna nie jest opodatkowana VAT, jej zapłata powinna być dokumentowana notą księgową a nie fakturą, zaś opisanie w § 5 umowy o realizację projektu wysokości kary umownej poprzez doliczenie VAT nie ma skutku prawno-podatkowego, ponieważ strony mocą wzajemnych ustaleń nie mogą opodatkować kwoty, która w myśl przepisów nie podlega podatkowi VAT. W tym zakresie zatem nakaz zapłaty podlegał uchyleniu a powództwo oddaleniu.

O kosztach procesu wynikającego ze sprawy o zapłatę kwoty (...) zł Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., regulującego zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów. W niniejszej sprawie Sąd uchylił nakaz zapłaty nakazujący zapłatę kwoty (...) zł w części co do kwoty (...) zł z odsetkami i powództwo w tym zakresie oddalił oraz w zakresie kosztów postępowania i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...) zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W pozostałym zakresie nakaz zapłaty utrzymał w mocy. Powód zatem wygrał proces w tym zakresie w (...) pozwany zaś w (...). W skład kosztów należnych stronie powodowej wchodzi: opłata od pozwu w kwocie (...) zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie (...) zł, zgodnie z § 2 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) oraz opłatę za pełnomocnictwo w kwocie (...) zł. W skład kosztów należnych stronie pozwanej wchodzi opłata od zarzutów od nakazu zapłaty w kwocie (...) zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie (...) zł, zgodnie z § 2 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz opłatę za pełnomocnictwo w kwocie (...) zł.

Natomiast roszczenie o zasądzenie kwoty (...) zł jako niezasadne i niewykazane zasługuje na oddalenie w całości.

Zasądzenia powyższej kwoty powód domagał się na podstawie faktury VAT nr (...) w dniu 30 grudnia 2010 roku wystawionej zgodnie z prośbą pozwanego za cały rok 2010, opiewającej na kwotę (...) zł oraz z faktury VAT nr (...) z dnia 31 stycznia 2011 roku, opiewającej na kwotę (...) zł. Faktury te zostały wystawione przez powoda w ramach wynagrodzenia należnego mu, jego zdaniem z tytułu wykonania usług szkolenia na podstawie **umowy o realizację projektu** z dnia 25 stycznia 2009 roku.

Umowa zawarta między stronami w ocenie Sądu jest umową o świadczenie usług, do której na podstawie art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu, a nie umową o dzieło. Zgodnie z § 4 ust. 1 umowy o realizację projektu, miesięczny koszt z tytułu obsługi logistycznej projektu ustala się na maksymalną wartość netto (...) zł + 22% VAT. Ostateczne rozliczenie usług następować miało kwartalnie w oparciu o zrealizowane czynności wskazane w harmonogramie szkoleń, który (...) zobowiązał się dostarczyć (...) w ciągu 30 dni od podpisania niniejszej umowy (ust. 2). Faktura za usługi będzie wystawiana kwartalnie na koniec miesiąca kończącego kwartał począwszy od marca 2009 roku.

Projekt był realizowany przez powoda w sposób typowy i zgodnie z umową, za wyjątkiem płatności, gdyż faktura została wystawiona za usługi z okresu luty – grudzień zbiorczo, z uwagi na odmienne w stosunku do zapisów umowy uzgodnienia stron. W założeniach miał powstać harmonogram, jednak w praktyce strony na bieżąco ustalały

telefonicznie jaka ilość szkoleń i gdzie ma się odbyć. Uzgodnienia telefoniczne były potwierdzane także mailowo oraz w formie skróconych raportów wewnętrznych pracowników (...).

W ocenie Sądu ustalonego w taki sposób wynagrodzenia nie można traktować jako ryczałtowe. Postanowienie to określa maksymalną wysokość wynagrodzenia jakiej powód mógł żądać od pozwanego jednak po wykonaniu usług wskazanych w umowie. Wynagrodzenie nie należało się za samą gotowość do świadczenia usług, ale za wykonywane w danym miesiącu szkolenia.

Powód zobowiązany był zatem do wykazania, w myśl art. 232 k.p.c., że wykonał na rzecz pozwanego świadczenie polegające na odbyciu 300 szkoleń w czasie trwania całej umowy. W ocenie Sądu powód nie uczynił zadość temu obowiązкови. Na podstawie zebranego materiału dowodowego nie da się ustalić ilości oraz terminów i miejsc odbytych w 2010 roku szkoleń. Nie jest wykluczone, że szkoleń takich mogło być zaledwie kilka. Powód umówił się z pozwanym, iż wynagrodzenie należne będzie mu za zrealizowane czynności, nie zaś za gotowość do ich realizacji. Powinien zatem wykazać dokładną, nie budzącą wątpliwości ilość szkoleń, które przeprowadził w 2010 roku. Z przeprowadzonych na wniosek powoda na tę okoliczność dowodów, w szczególności z zeznań świadków, nie da się ustalić choćby przybliżonej liczby tych szkoleń. Nic nie stało na przeszkodzie, aby powód przedstawić szerszą korespondencję pomiędzy stronami w tym zakresie, bądź powołał więcej świadków, którzy byliby w stanie określić liczbę przeprowadzonych szkoleń, potwierdzić sposób i miejsce ich odbycia. Powód jednak zaniechał udowodnienia swych twierdzeń w tym zakresie, zatem musi ponieść tego negatywne konsekwencje procesowe, w postaci oddalenia powództwa w powyższym zakresie.

Twierdzenia zawarte pozwie są lakoniczne, a powołany materiał dowodowy w postaci faktur za 2009r. nie świadczy o zasadności roszczenia. Zeznania przesłuchanych świadków oraz dokumenty w postaci kwartalnych faktur (k. 26-33) świadczą jedynie o tym, że kwartalnie rozliczano usługi w 2009r., podczas gdy między stronami bezspornym jest, że szkolenia w tym okresie były wykonywane regularnie. Nie jest zatem zastanawiające, iż na każdym z powołanych dokumentów finansowych widnieje akceptacja członka zarządu (...) i przekazywano polecenie wypłaty. Istotne natomiast z punktu widzenia rozstrzygnięcia roszczenia w tym zakresie było ustalenie czy i w jakim rozmiarze usługi były wykonywane w 2010r. prośba (...) o wystawienie jednej zbiorczej faktury wskazuje tym bardziej na wolę rozliczenia umowy według ilości świadczonych usług za miesiące, w których rzeczywiście szkolenia odbyły się.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w zakresie żądania kwoty (...) zł wraz z odsetkami stanowi art. 232 k.p.c. a contrario.

O kosztach procesu wynikającego ze sprawy o zapłatę kwoty (...) zł Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., regulującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. W niniejszej sprawie Sąd w całości oddalił powództwo, dlatego też to powód jest tą stroną procesu, która obowiązana jest zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty procesu. Warunkiem zasądzenia od strony przegrywającej na rzecz przeciwnika kosztów procesu jest, zgodnie z art. 109 k.p.c., zgłoszenie żądania, który w niniejszej sprawie został spełniony, albowiem wniosek taki został zgłoszony w odpowiedzi na pozew. W skład kosztów należnych stronie pozwanej wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie (...) zł, zgodnie z § 2 w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1) (...)

2) (...)